ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

DOSAR NR.6527/2/2011

SENTINŢA CIVILĂ NR. 6013

Şedinţa publică de la **19.10.2011**

Curtea constituită din:
PREŞEDINTE – PODARU CORINA
GREFIER - IACOBESCU CRINA

Pe rol fiind soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de ***reclamantul*** CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII, str. Matei Basarab, nr. 55 – 57, Bucureşti, Sector 3, în contradictoriu cu ***pârâtul*** LEB IOAN VASILE domiciliat Cluj – Napoca, ... jud. Cluj, având ca obiect „***constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii***".

Dezbaterile şi susţinerile părţilor au avut loc în şedinţa publică de la termenul din 12.10.2011 care au fost consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, când instanţa având nevoie de timp pentru a delibera şi pentru a da posibilitatea părţilor să depună concluzii scrise, a amânat pronunţarea la data de 19.10.2011 când a hotărât următoarele:

CURTEA

Deliberând asupra cauzei de faţă, constată următoarele:

Prin acţiunea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Bucureşti – Secţia a VIII-a de Contencios Administrativ şi Fiscal sub nr. 6527/2/2011, reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII a solicitat constatarea calităţii de colaborator al Securităţii, în ceea ce îl priveşte pe pârâtul LEB IOAN VASILE.

În motivarea acţiunii, reclamantul a arătat că, în fapt, prin cererea nr. P 5185/09/17.11.2009 adresată CNSAS de către cotidianul „Evenimentul Zilei", s-a solicitat verificarea, sub aspectul posibilei calităţii de lucrător sau de colaborator al Securităţii, a domnului Leb Ioan Vasile.

Reclamantul apreciază că cererea formulată este legală, ţinând cont de faptul că pârâtul este membru fondator al Asociaţiei Filantropice Medical-Creştine Christiana – filiala Cluj.

Reclamantul arată că există mai multe perioade în ceea ce priveşte relaţia pârâtului cu organele de Securitate:

- perioada februarie 1971-octombrie 1972 – fiind elev al Liceului nr. 1 din Mediaş, a fost recrutat pentru supravegherea elevilor din acest liceu, numele conspirativ atribuit fiind „IONEL";
- perioada decembrie 1972-septembrie 1976 – reactivat de către Inspectoratul Judeţean Sibiu, cu scopul încadrării informative a anului său de studiu din cadrul Institutului Teologic Sibiu, cu precizarea că la data de 07.12.1972 a semnat Angajament, numele conspirativ fiind „SĂTMĂREANU";
- perioada iunie 1977 – decembrie 1985 – după placarea ca bursier la Universitatea din Heidelberg, a fost reactivat în vederea folosirii sale în

exterior, semnând la data de 30.06.1977 un nou Angajament, cu precizarea că numele conspirativ folosit pentru această perioadă a fost „MUNTEANU"

Solicită reclamantul să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității, în ceea ce îl priveşte pe pârât, analizând relevanța materialelor furnizate de acesta în lumina prevederilor art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008.

Apreciază că informațiile furnizate de domnul Leb Ioan Vasile au vizat îngrădirea dreptului la viață privată, a dreptului la libertatea de exprimare şi libertatea opiniilor, precum şi a dreptului la liberă asociere.

Reclamantul consideră relevant în demonstrarea utilității şi importanței pentru organele de Securitate a informațiilor furnizate de pârât, faptul că acesta a fost recompensat cu suma de 150 mărci RFG la data de 08.04.1978, precum şi faptul că s-a intervenit pentru urgentarea numirii sala în funcția de asistent la Institutul Teologic din Sibiu, precizându-se că în acest fel va avea posibilități mai mari pentru rezolvarea sarcinilor specifice cu care va fi instruit.

În drept, reclamantul şi-a întemeiat acțiunea pe art. 3 lit. y, art. 2 lit. b, art. 5 alin. 1, art. 8 lit. a, art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 30, art. 31 alin. 2 şi art. 35 alin. 5 lit. a din regulamentul de organizare şi funcționare al CNSAS, precum şi pe dispozițiile art. 112 din Codul de procedură civilă.

Pârâtul Leb Ioan Vasile a formulat întâmpinare, arătând că, în mod eronat se invocă faptul că ar fi colaborat benevol cu organele de Securitate şi că în realitate totul – s-a petrecut sub teroare psihologică şi prin şantaj.

Afirmă că, în perioada în care era elev la Mediaş nu a dat nicio informație despre niciunul dintre colegii săi cu care a rămas prieten şi că a acceptat colaborarea de frică, prezentând pe larg împrejurările în care i s-a propus colaborarea.

În ceea ce priveşte perioada studenției la Institutul Teologic din Sibiu, precizează că acceptat colaborarea formal, pentru a nu fi eliminați din facultate fratele său şi colegii acestuia şi că informațiile furnizate nu numai că nu au prejudiciat nicio persoană dar chiar au accentuat buna comportare a colegilor săi.

Arată că în perioada doctoratului a acceptat colaborarea pentru a putea pleca din țară, în urma promovării unui examen de bursă, având intenția de a declara numai lucruri bune despre colegii săi, astfel încât să nu le pericliteze situația, ci să le fie benefice.

Precizează că nu a primit nicio sumă de bani de la Securitate drept recompensă şi că nu a scris o astfel de chitanță.

În continuare, pârâtul relatează o serie de împrejurări în care, în opinia sa, a fost nevoit să colaboreze cu Securitatea dar subliniază faptul că nu a furnizat nicio informație care să poată fi folosită împotriva unei persoane.

Conchide în sensul că activitatea sa de colaborare a fost datorată exclusiv presiunii exercitate asupra sa şi a şantajului, că nu a beneficiat de avantaje şi că nu a fost plătit, intenția sa fiind aceea de a proteja oamenii, relatând lucruri minore sau nespunând lucruri deja ştiute, precizând şi faptul că la Revoluția din 1989 a participat alături de demonstranții sibieni.

În cauză s-a administrat proba cu înscrisuri, pârâtului fiindu-i comunicate nota de constatare şi înscrisurile depuse la dosar de reclamant.

Analizând actele şi lucrările dosarului, prevederile legale incidente şi susținerile părților, Curtea constată următoarele:

Prin cererea nr. P 5185/09/17.11.2009 adresată CNSAS de către cotidianul „Evenimentul Zilei", s-a solicitat verificarea, sub aspectul posibilei calității de lucrător sau de colaborator al Securității, a domnului Leb Ioan Vasile, născut la 30.01.1953 în Mihăileni, jud. Sibiu, fiul lui Ioan şi Minerva – membru fondator al Asociației Filantropice Medical-Creştine Christiana – filiala Cluj.

Din înscrisurile depuse la dosar de reclamant, rezultă că pârâtul a fost recrutat în vederea colaborării cu organele de Securitate în mai multe perioade succesive, prima dată în perioada în care era elev al Liceului nr. 1 din Mediaş, pentru supravegherea elevilor din acest liceu, cu numele conspirativ „IONEL”

Ulterior, astfel cum rezultă din Nota de constatare şi din înscrisurile depuse de reclamant, pârâtul fost din nou recrutat, utilizând numele conspirative de „SĂTMĂREANU”, în perioada 1972-1975 şi de „MUNTEANU” în perioadele 1977, 1978-1981, 1985.

În aceste perioade, pârâtul a semnat mai multe note informative.

Potrivit dispoziţiilor art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, noţiunea de *„colaborator al Securităţii”* este definită *„persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informaţii cuprinse în declaraţii, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei şi procesului, în stare de libertate, de reţinere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată şi condamnată, nu este considerată colaborator al Securităţii, potrivit prezentei definiţii, iar actele şi documentele care consemnau aceste informaţii sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiţie, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor;”*

Din analiza textului de lege citat, rezultă că, pentru a aprecia cu privire la activitatea de colaborare prin furnizare de informaţii, trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

- informaţiile furnizate Securităţii să se refere la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist;
- informaţiile respective să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

În ceea ce priveşte prima cerinţă a textului de lege, pentru a se putea constata calitatea de „colaborator al Securităţii” Curtea apreciază că este îndeplinită, din considerentele ce vor fi arătate în continuare:

Prin nota informativă furnizată la data de 12.08.1980, pârâtul informa organele de Securitate cu privire la faptul că **V.M., bursier rămas în RFG, intenţionează să înfiinţeze împreună cu D.P. o episcopie a dizidenţilor români din Germania şi că are relaţii strânse cu S.G., angajat la Seminarul de romanistică din Heidelberg, ţinând şi predicile de la „Europa Liberă”**

De asemenea, Curtea reţine ca relevantă în cauză şi nota informativă furnizată de pârât la data de 05.11.1981, prin care acesta aduce la cunoştinţa organelor de Securitate faptul că **acelaşi V.M., căsătorit cu o învăţătoare germană este căutat zilnic la telefon, probabil de către cei de la „Europa Liberă” pentru care scrie predicile şi că, împreună cu D.P. din Munchen încearcă o organizare politico-religioasă a românilor din Germania Federală, în strânsă legătură cu cei din Franţa.** În cuprinsul notei, pârâtul afirmă că **scopul acestora este formarea unei episcopii române dizidente în Germania şi că urmăresc formarea unei unităţi politice a românilor din exil, care să creeze un climat de neîncredere la adresa regimului român.**

Din analiza conţinutului acestor note, rezultă în mod clar că informaţiile furnizate organelor de Securitate sunt de natură să expună unor riscuri persoanele vizate, împotriva acestora putându-se lua măsuri de urmărire şi verificare, având în vedere

regimul totalitar din România de la acea vreme, îngrădind, în acelaşi timp, drepturile fundamentale ale acestora.

În aceste condiţii, Curtea constată că nu se susţine afirmaţia pârâtului, în sensul că prin informaţiile furnizate a urmărit de fapt protejarea persoanelor vizate şi că nu a intenţionat să le expună unor riscuri sau le îngrădească drepturi, întrucât, în condiţiile regimului politic de la acea vreme, este cert că furnizarea unor informaţii ca cele prezentate anterior s-a făcut de către pârât în mod conştient, având reprezentarea faptului că acestea atrag consecinţe grave pentru persoanele vizate, protejând interesele regimului totalitar.

De asemenea, Curtea nu poate reţine nici susţinerea pârâtului în sensul că a fost constrâns prin şantaj să colaboreze cu Securitatea, câtă vreme această afirmaţie nu a fost dovedită în nici un fel.

Dimpotrivă, aşa cum rezultă din **Raportul privind modul cum a decurs contactarea candidatului „MUNTEANU"**(unul dintre numele conspirative ale pârâtului), întocmit la data de 08.05.1977 – fila 7 din Nota de constatare – rezultă că pârâtul a fost bucuros de încrederea pe care organele de Securitate i-o acordă, spunând că le stă la dispoziţie.

Aceeaşi concluzie se desprinde şi din Raportul întocmit la data de 30.06.1977 – fila 8 din Nota de constatare – în cuprinsul acestuia precizându-se că pârâtul **„a acceptat fără rezerve colaborarea cu organele de securitate, menţionând că va îndeplini în bune condiţii sarcinile ce-i vor fi trasate"**

De asemenea, Curtea constată că nu se poate reţine nici apărarea pârâtului, în sensul că informaţiile furnizate nu ar fi fost importante pentru Securitate, motiv pentru care nu l-ar mai fi contactat.

Această afirmaţie este contrazisă, în primul rând, de durata îndelungată a colaborării – perioada 1972-1985, cu unele pauze iar în al doilea rând de **Nota de analiză privind pe colaboratorul „SĂTMĂREANU"** (unul dintre numele conspirative ale pârâtului), întocmită la data de 09.01.1974, în cuprinsul căreia se arată că acesta **„a furnizat o serie de materiale informative utile…"**şi că **„materialele furnizate de acest informator s-au verificat"**

De asemenea, din analiza înscrisurilor depuse la dosar rezultă că pârâtul a fost recompensat pentru activitatea sa, atât cu bani – **Chitanţa olografă din data de 08.04.1978 semnată cu numele conspirativ „MUNTEANU"**, cât şi sub forma unor avantaje constând în sprijinul Securităţii pentru urgentarea numirii sale în funcţia de asistent la Institutul Teologic din Sibiu – **Raport privind întâlnirea cu „MUNTEANU"** (fila 5 din Nota de constatare), sprijin acordat chiar la solicitarea pârâtului, reţinându-se faptul că, în acest fel, acesta va avea posibilităţi mai mari pentru rezolvarea sarcinilor specifice cu care va fi instruit.

Din aceste considerente, nu pot reţinute susţinerile pârâtului, în sensul că nu ar fi beneficiat de nici un avantaj şi că nu a fost plătit, înscrisurile de la dosar dovedind contrariul.

În ceea ce priveşte cerinţa legală, în sensul ca informaţiile furnizate Securităţii să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, Curtea constată că este îndeplinită, întrucât din notele informative depuse la dosar, rezultă că organele de Securitate, cu sprijinul pârâtului, a pătruns în intimitatea persoanelor urmărite, expunându-le pe acestea unor măsuri aplicate de o autoritate represivă, în scopul protejării intereselor regimului totalitar, fiind încălcate efectiv, dreptul la viaţă privată, dreptul la libera asociere şi dreptul la libera exprimare, drepturi consacrate şi protejate de actele normative în vigoare la acea vreme.

În concluzie, din analiza materialului probator, Curtea constată că sunt îndeplinite cerinţele prevăzute de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008 şi, pe cale de consecinţă, va admite acţiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR

SECURITĂŢII şi va constata calitatea de „colaborator al Securităţii", în ceea ce îl priveşte pe pârâtul LEB IOAN VASILE.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite acţiunea formulată de ***reclamantul*** CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII, str. Matei Basarab, nr. 55 – 57, Bucureşti, Sector 3, în contradictoriu cu ***pârâtul*** LEB IOAN VASILE domiciliat Cluj – Napoca, ... jud. Cluj.

Constată calitatea de colaborator al Securităţii, în ceea ce priveşte pe pârâtul Leb Ioan Vasile.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţă publică, azi, **19.10.2011.**

PREŞEDINTE,	**GREFIER,**
PODARU CORINA	IACOBESCU CRINA

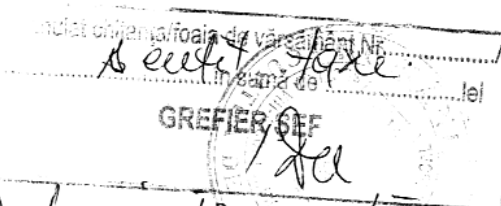

CONFORM CU ORIGINALUL

Red.jud. C.P.
Tehnored. I.C./4ex.
Com.2ex/22.11.2011

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Cont. adm.
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. 6527/2/2011 se legalizează de noi.
GREFIER ŞEF

Def. şi irev. prin neexercitare la 10.12-2011.